

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

16 päivänä marraskuuta 2012*

Väliaikainen oikeussuoja — Kilpailu — Sellaisen päätöksen julkaiseminen, jossa todetaan EY 81 artiklan rikkominen — Komissiolle sen yhteistyötiedonannon mukaisesti toimitettujen tietojen luottamuksellista käsittelyä koskevan pyynnön hylkääminen — Välitoimihakemus — Kiireellisyys — Fumus boni juris — Intressivertailu

Asiassa T-345/12 R,

Akzo Nobel NV, kotipaikka Amsterdam (Alankomaat),

Akzo Nobel Chemicals Holding AB, kotipaikka Nacka (Ruotsi),

Eka Chemicals AB, kotipaikka Bohus (Ruotsi),

edustajinaan asianajajat C. Swaak ja R. Wesseling,

hakijoina,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinaan C. Giolito, M. Kellerbauer ja G. Meessen,

vastaajana,

jossa vaaditaan lykkäämään sen 24.5.2012 annetun komission päätöksen K(2012) 3533 lopullinen täytäntöönpano, jolla hylättiin luottamuksellista käsittelyä koskeva pyyntö, jonka Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB ja Eka Chemicals AB tekivät kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan tehtävästä ja toimivaltuuksista tietyissä kilpailuasioita koskevissa menettelyissä 13.10.2011 annetun Euroopan komission puheenjohtajan päätöksen 2011/695/EU 8 artiklan nojalla (asia COMP/F/C.38.620 – Vetyperoksidi ja perboraatti), ja jossa vaaditaan väliaikaisia toimenpiteitä sellaisen luottamuksellisen käsittelyn pysyttämiseksi, joka on myönnetty tietyille hakijoita koskeville tiedoille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä seuraavia yrityksiä vastaan: Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB, EKA Chemicals AB, Degussa AG, Edison SpA, FMC Corporation, FMC Foret S.A., Kemira OYJ, L’Air Liquide SA, Chemoxal SA, Snia SpA, Caffaro Srl, Solvay SA/NV, Solvay Solexis SpA, Total SA, Elf Aquitaine SA ja Arkema SA 3.5.2006 tehdyn komission päätöksen (Asia COMP/F/C.38.620 – Vetyperoksidi ja perboraatti) (EUVL L 353, s. 54) osalta.

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

määräyksen

Asian tausta, käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

- 1 Tässä välitoimimenettelyssä on kyse 24.5.2012 annetusta komission päätöksestä K(2012) 3533, jolla hylättiin luottamuksellista käsittelyä koskeva pyyntö, jonka Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB ja Eka Chemicals AB tekivät kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan tehtävästä ja toimivaltuuksista tietyissä kilpailuasioita koskevissa menettelyissä 13.10.2011 annetun Euroopan komission puheenjohtajan päätöksen 2011/695/EU 8 artiklan nojalla (asia COMP/38.620 – Vetyperoksidi ja perboraatti) (jäljempänä riidanalainen päätös).
- 2 Riidanalaisella päätöksellä komissio hylkäsi vaatimuksen ei-luottamuksellisen version säilyttämisestä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä seuraavia yrityksiä vastaan: Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB, EKA Chemicals AB, Degussa AG, Edison SpA, FMC Corporation, FMC Foret S.A., Kemira OYJ, L'Air Liquide SA, Chemoxal SA, Snia SpA, Caffaro Srl, Solvay SA/NV, Solvay Solexis SpA, Total SA, Elf Aquitaine SA ja Arkema SA 3.5.2006 tehdystä komission päätöksestä 2006/903/EY (Asia COMP/F/C.38.620 – Vetyperoksidi ja perboraatti), sellaisena kuin se on julkaistu kilpailun pääosaston verkkosivuilla syyskuussa 2007 (EUVL L 353, s. 54, jäljempänä vuoden 2006 päätös).
- 3 Vuoden 2006 päätöksessä komissio totesi hakijoiden Akzo Nobel, Akzo Nobel Chemicals Holding ja Eka Chemicals sekä neljäntoista muun yrityksen rikkoneen vuosien 1994 ja 2000 välisenä aikana EY 81 artiklaa Euroopan talousalueella (ETA) vetyperoksidin ja natriumperboraatin osalta. Koska hakijoista eli Eka Chemicals otti toisena yrityksenä yhteyttä komissioon sen sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskevissa asioissa antaman tiedonannon (EUVL 2002 C 45, s. 3, jäljempänä yhteistyötiedonanto) mukaisesti ja toimitti komissiolle todisteita, joilla oli merkittävää lisäarvoa suhteessa komission hallussa jo oleviin todisteisiin, sakkoa, joka sille muuten olisi määrätty, lievennettiin 40 prosentilla. Tämän seurauksena kolmelle hakijalle määrättiin yhteisvastuullisesti 25,2 miljoonan euron sakko.
- 4 Otettuaan huomioon vuoden 2006 päätöksen adressaattien tekemät luottamuksellista käsittelyä koskevat pyynnöt komissio julkaisi tästä päätöksestä verkkosivuillaan lyhentämättömän ei-luottamuksellisen version syyskuussa 2007. Hakijat eivät riitauttaneet kyseistä julkaisemista.
- 5 Komissio ilmoitti hakijoille 28.11.2011 päivätyllä kirjeellä aikeestaan julkaista 2006 päätöksestä avoimuuteen liittyvistä syistä yksityiskohtaisemman ei-luottamuksellisen version ja antoi näille tilaisuuden määrittää ehdotettuun tekstiin mahdollisesti sisältyvät luottamukselliset tiedot. Todettuaan, että ehdotettu yksityiskohtaisempi versio sisälsi suureksi osaksi yhteistyötiedonannon perusteella annettuja tietoja, joita ei luottamuksellisuuteen liittyvistä syistä ollut julkaistu syyskuussa 2007, hakijat ilmoittivat muodollisesti vastustavansa komission ehdotusta sillä perusteella, että se vahingoitti vakavasti ja peruuttamattomasti hakijoiden etua. He esittivät luottamuksellisuutta koskevista pyynnöistä kuitenkin sitoumuksetta luettelon, jossa korostettiin niitä ehdotetun yksityiskohtaisemman version kohtia, jotka tulisi joka tapauksessa säilyttää luottamuksellisina.
- 6 Komissio ilmoitti hakijoille 15.3.2012 päivätyllä kirjeellä aikeestaan ohittaa niiden vastaväitteet ja toimitti niille tarkistetun ehdotuksen vuoden 2006 päätöksen yksityiskohtaisemmaksi ei-luottamukselliseksi versioksi. Se ilmoitti hakijoille tarkistetun version vastaavan komission lopullista kantaa luottamuksellisuutta koskeviin pyyntöihin, kun kaikki sellaiset tiedot, joista olisi voinut päätellä yhteistyötiedonannon yhteydessä annettujen tietojen alkuperän, oli salattu. Komissio kehotti hakijoita siinä tapauksessa, että ne olisivat eri mieltä, saattamaan asian kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan tutkittavaksi kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan tehtävästä ja toimivaltuuksista tietyissä kilpailuasioita koskevissa menettelyissä 13.10.2011 annetun Euroopan komission puheenjohtajan päätöksen 2011/695/EU (EUVL L 275, s. 29) nojalla.

- 7 Hakijat ilmoittivat kuulemismenettelystä vastaavalle neuvonantajalle 10.4.2012 päivätyllä kirjeellä vastustavansa sellaisen ei-luottamuksellisen version julkaisemista vuoden 2006 päätöksestä, joka olisi syyskuussa 2007 julkaistua versiota yksityiskohtaisempi, ja vaativat tätä estämään kaikkien yhteistyötiedonannon perusteella annettujen tietojen julkaisemisen. Tässä yhteydessä he totesivat oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita loukatun, koska yksi ei-luottamuksellinen versio oli jo julkaistu yhteistoiminnan pohjalta vuonna 2007. Lisäksi he toivat esiin sen, että heille oli syntynyt odotus yhteistyötiedonannon mukaisesti vapaaehtoisesti annettujen tietojen luottamuksellisesta käsittelystä, koska komissio ei voi takautuvasti poiketa aikaisemmasta käytännöstään, jossa nimenomaisesti on turvattu tällaisten tietojen luottamuksellisuus.
- 8 Riidanalaisessa ”komission puolesta” allekirjoitetussa päätöksessä kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantaja hylkäsi hakijoiden esittämän luottamuksellista käsittelyä koskevan pyynnön. Hän korosti toimivaltuuksiensa rajoittuvan sen tutkimiseen, voidaanko tieto julkistaa, koska siinä ei ole kyse liikesalaisuudesta tai muista luottamuksellisista tiedoista tai koska ylivoimainen etu edellyttää tiedon julkistamista. Lisäksi hän totesi, että hakijat eivät olleet osoittaneet vuoden 2006 päätöksen yksityiskohtaisemman version sisältävän luottamuksellisia tietoja tai liikesalaisuuksia, vaan ne vastustivat kyseisen version julkaisemista ainoastaan siitä syystä, että se sisälsi yhteistyötiedonannon mukaisesti annettuja tietoja, vaikka ne eivät olleet näyttäneet, että kyseisten tietojen julkaisemisesta voisi aiheutua niille vakavaa vahinkoa, mikä sitä paitsi, vaikka näin olisikin, ei estäisi millään tavalla komissiota toteuttamasta suunniteltua julkaisemista.
- 9 Riidanalainen päätös annettiin tiedoksi hakijoille 28. ja 29.5.2012.
- 10 Komissio ilmoitti hakijoille 31.5.2012 lähetetyllä sähköpostiviestillä, että riidanalainen päätös oli sen lopullinen kanta tähän kysymykseen.
- 11 Hakijat nostivat unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 3.8.2012 jättämällä kanteen, jossa riidanalaisesta päätöstä vaadittiin kumottavaksi siltä osin kuin komissio oli hylännyt hakijoiden luottamuksellista käsittelyä koskevan pyynnön sekä siltä osin kuin päätöksellä oli katsottava myönnetyn oikeus tutustua tiettyihin tietoihin Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43) nojalla. Valituksensa tueksi hakijat väittivät lähinnä, että riidanalaisella julkaisemisella loukataan komissiolla SEUT 339 artiklan perusteella olevaa velvollisuutta säilyttää luottamuksellisuus sekä oikeusvarmuutta ja luottamuksensuojaa koskevia periaatteita, koska vuoden 2006 päätöksen yksityiskohtaisempi versio sisältää tietoja, jotka annettiin komissiolle tarkoituksessa hyödyntää yhteistyötiedonantoa.
- 12 Hakijat esittivät unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon samana päivänä toimittamallaan erillisellä asiakirjalla nyt käsiteltävänä olevan välitoimihakemuksen, jossa he vaativat lähinnä, että unionin yleisen tuomioistuimen presidentti
 - lykkää unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 105 artiklan 2 kohdan nojalla riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa siihen asti, kunnes unionin yleinen tuomioistuin ratkaisee nyt esillä oleva välitoimihakemuksen, tai joka tapauksessa siihen asti, kun se ratkaisee kanteen,
 - siltä osin kuin komissio saa kyseisen päätöksen nojalla julkaista vuoden 2006 päätöksestä yksityiskohtaisemman ei-luottamuksellisen version, ja tämän vuoksi määrää komission pidättäytymään tällaisen version julkaisemisesta,
 - siltä osin kuin kyseisellä päätöksellä sallittiin asetuksen N:o 1049/2001 nojalla vuoden 2006 päätöksen koko tekstiin tutustuminen, ja tämän vuoksi määrää komission olemaan sallimatta siihen tutustumista;
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 13 Unionin yleisen tuomioistuimen presidentti on 7.8.2012 antamallaan määräyksellä toteuttanut hakijoiden hakemat välitoimet työjärjestyksen 105 artiklan 2 kohdan nojalla.
- 14 Komissio vaatii unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 26.9.2012 toimittamissaan välitoimihakemusta koskevissa huomautuksissa, että unionin yleisen tuomioistuimen presidentti
- hylkää välitoimihakemuksen;
 - velvoittaa hakijat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Tutkittavaksi ottaminen

- 15 Hakijat ovat myöntäneet, että ne eivät tiedä, onko komissio tosiasiallisesti tehnyt asetuksen N:o 1049/2001 mukaisesti päätöksen vuoden 2006 päätöksen koko tekstin tutustuttavaksi antamisesta, mutta katsovat riidanalaista päätöstä voitavan tulkita siten, että se sisältää epäsuoran luvan tutustua tietoihin mainitun säännöksen nojalla. Näin ollen hakijoiden tekemä välitoimihakemus koskee riidanalaista päätöstä sekä siltä osin kuin siinä sallitaan riidanalainen julkaiseminen että siltä osin kuin sillä voidaan katsoa myönnetyn asetuksen N:o 1049/2001 nojalla oikeus tutustua luottamuksellisiin tietoihin, joita hakijat olivat antaneet komissiolle yhteistyötiedonannon mukaisesti.
- 16 Komissio täsmentää, että toistaiseksi se ei ole tehnyt yhtään päätöstä, jolla olisi myönnetty oikeus tutustua kiistanalaisiin tietoihin asetuksen N:o 1049/2001 nojalla. Riidanalainen päätös taas perustuu nimenomaisesti [SEUT 101] ja [SEUT 102] artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, 4.1.2003, s. 1) sekä päätökseen 2011/695.
- 17 Tältä osin välitoimista päättävä tuomari ei voi kuin todeta, että nyt käsiteltävä välitoimihakemus ja kanne eivät kumpikaan koske mitään päätöstä, jonka komissio olisi tehnyt asetuksen N:o 1049/2001 mukaisesti. Hakijat yrittävät siis pelkästään varmuuden vuoksi saada välitoimista päättävän tuomarin kieltämään komissiota tekemästä tällaista päätöstä, mikä merkitsee sitä, että komissiota yritetään estää toimimasta ennaltaehkäisevin toimin. Välitoimista päättävän tuomarin toimivalta rajoittuu kuitenkin laillisuusvalvontaan komission jo tekemien hallintotoimien osalta eikä ulotu sellaisten kysymysten arviointiin, joihin kyseinen toimielin ei vielä ole ottanut kantaa. Tällainen toimivalta johtaisi pääasian argumentoinnin ennakoimiseen ja hallinnollisen menettelyn ja tuomioistuimessa tapahtuvan asian käsittelyn sekoittumiseen tavalla, joka olisi vastoin komission ja unionin tuomioistuinten toimivallan jakoa koskevaa järjestelmää (ks. vastaavasti asia T-52/96 R, Sogecable v. komissio, määräys 12.7.1996, Kok., s. II-797, 39 kohta). Välitoimista päättävä tuomari voi siten vain poikkeuksellisissa olosuhteissa kieltää komissiota käyttämästä hallinnollista toimivaltaansa ennen kuin komissio on toteuttanut lopullisen toimen, jonka täytäntöönpanon hakijat haluavat estää (ks. vastaavasti asia T-216/01 R, Reisebank v. komissio, määräys 5.12.2001, Kok., s. II-3481, 52 kohta), eivätkä hakijat ole tässä tapauksessa osoittaneet tällaisten olosuhteiden olemassaoloa.
- 18 Tästä seuraa, että nyt käsiteltävä välitoimihakemus on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin siinä vaaditaan ensinnäkin lykkäämään riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa siltä osin kuin sillä sallittaisiin asetuksen N:o 1049/2001 nojalla vuoden 2006 päätöksen koko tekstiin tutustuminen ja toiseksi komission määräämistä olemaan sallimatta siihen tutustumista.

Asiakysymys

- 19 Yhtäältä SEUT 278 ja SEUT 279 artiklasta ja toisaalta SEUT 256 artiklan 1 kohdasta yhdessä luettuina seuraa, että välitoimista päättävä tuomari voi määrätä, jos hän katsoo olosuhteiden sitä edellyttävän, unionin yleisessä tuomioistuimessa riitautetun toimen täytäntöönpanon lykättäväksi tai päättää tarpeellisista välitoimista.
- 20 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdassa määrätään, että välitoimihakemuksissa on ilmoitettava oikeudenkäynnin kohde ja seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua. Välitoimista päättävä tuomari voi siten lykätä täytäntöönpanoa ja määrätä muista välitoimista, jos on selvitetty, että niistä määrääminen ilmeisesti on tosiasiallisesti ja oikeudellisesti perusteltua (*fumus boni juris*) ja että ne ovat kiireellisiä siinä mielessä, että niitä hakevan asianosaisten etuja koskevan vakavan ja korjaamattoman vahingon välttämiseksi on tarpeen, että näistä toimista määrätään ja että niiden vaikutukset alkavat jo ennen kuin pääasiassa annetaan ratkaisu. Välitoimista päättävän tuomarin on myös tarvittaessa vertailtava esillä olevia intressejä (ks. asia C-445/00 R, *Itävalta v. neuvosto*, määräys 23.2.2001, Kok., s. I-1461, 73 kohta).
- 21 Tässä kokonaisarvioinnissa välitoimista päättävällä tuomarilla on laaja harkintavalta, ja hän voi asian ominaispiirteiden perusteella vapaasti päättää, miten ja millaisessa järjestyksessä nämä erilaiset edellytykset on tutkittava, sillä ei ole olemassa oikeussääntöä, joka velvoittaa häntä käyttämään valmista menetelmää sen arvioimiseksi, onko asiassa tarpeen määrätä välitoimia (ks. asia C-149/95 P(R), *komissio v. Atlantic Container Line ym.*, määräys 19.7.1995, Kok., s. I-2165, 23 kohta ja asia C-459/06 P(R), *Vischim v. komissio*, määräys 3.4.2007, 25 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).
- 22 Kun otetaan huomioon asiakirjoissa esitetyt seikat, välitoimista päättävä tuomari katsoo, että hänellä on kaikki tarpeelliset seikat käsiteltävänä olevan välitoimihakemuksen ratkaisemiseksi ilman, että ennen asian ratkaisemista olisi tarpeen kuulla asianosaisten suulliset lausumat.
- 23 Nyt käsiteltävän tapauksen olosuhteissa on aluksi suoritettava intressivertailu ja tutkittava, täyttyykö kiireellisyyttä koskeva edellytys.

Intressivertailu ja kiireellisyys

- 24 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan esillä olevien intressien vertailu edellyttää välitoimista päättävältä tuomarilta sen selvittämistä, meneekö välitoimia pyytäneen osapuolen intressi riidanalaisen toimen välittömän täytäntöönpanon vaikutukset poistaa siinä tapauksessa, että pääasiasta päättävä tuomioistuin mahdollisesti kumoaa toimen, ja päinvastoin, estetäänkö päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisellä päätöksen täysien oikeusvaikutusten ilmeneminen, jos pääasian kanne hylätään (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat 76/89, 77/89 ja 91/89 R, *RTE ym. v. komissio*, määräys 11.5.1989, Kok., s. 1141, 15 kohta ja yhdistetyt asiat C-182/03 R ja C-217/03 R, *Belgia ja Forum 187 v. komissio*, määräys 26.6.2003, Kok., s. I-6887, 142 kohta).
- 25 Erityisesti sen edellytyksen osalta, että välitoimia koskevalla määräyksellä aikaansaadun oikeustilan on oltava peruutettavissa, on syytä ottaa huomioon, että välitoimimenettelyn tarkoitus rajoittuu tulevan pääasiassa annettavan ratkaisun täyden tehokkuuden varmistamiseen (ks. vastaavasti asia C-7/04 P(R), *komissio v. Akzo ja Akcros*, määräys 27.9.2004, Kok., s. I-8739, 36 kohta). Näin ollen kyseinen menettely ainoastaan täydentää päämenettelyä, jolle se on liitännäinen (ks. asia T-228/95 R, *Lehrfreund v. neuvosto ja komissio*, määräys 12.2.1996, Kok., s. II-111, 61 kohta) siten, että välitoimista päättävän tuomarin tekemän päätöksen on oltava siinä mielessä luonteeltaan väliaikainen, että sillä ei ole vaikutusta tulevaan pääasiassa annettavaan ratkaisuun ja ettei tästä ratkaisusta tule näennäistä sen

vuoksi, että siltä on riistetty tehokas vaikutus (ks. vastaavasti asia C-313/90, CIRFS ym. v. komissio, määräys 17.5.1991, Kok., s. I-2557, Kok. Ep. XIV, s. I-95, 24 kohta ja asia T-203/95 R, Connolly v. komissio, määräys 12.12.1995, Kok., s. II-2919, 16 kohta).

- 26 Tästä seuraa väistämättä, että välitoimimenettelyn osapuolen etua ei ole aihetta suojella siltä osin kuin kyseinen osapuoli vaatii välitoimista päättävää tuomaria tekemään päätöksen, joka ei suinkaan olisi luonteeltaan ainoastaan väliaikainen vaan vaikuttaisi tulevaan pääasiassa annettavaan ratkaisuun ja tekisi tästä näennäisen sen vuoksi, että siltä olisi riistetty tehokas vaikutus. Samasta syystä välitoimihakemusta, jossa välitoimista päättävää tuomaria vaadittiin määräämään komissiolla olleet luottamuksellisiksi väitetyt tiedot ”väliaikaisesti” esitettäviksi, ei voitu hyväksyä, koska tällainen määräys olisi voinut etukäteen poistaa myöhemmin pääasiassa annettavan ratkaisun vaikutukset (ks. vastaavasti asia T-607/11 R, Henkel ja Henkel France v. komissio, määräys 23.1.2012, 23–25 kohta).
- 27 Nyt käsiteltävässä asiassa unionin yleinen tuomioistuin ottaa pääasiaa ratkaistessaan kantaa siihen, onko riidanalainen päätös – jolla komissio on hylännyt hakijoiden vaatimuksen siitä, että se pidättäytyy riidanalaisten tietojen julkaisemisesta – kumottava muun muassa siksi, että se on SEUT 339 artiklassa suojattavan salassapitovelvollisuuden vastainen ja että siinä loukataan niiden tietojen luottamuksellista luonnetta, jotka hakijat antoivat komissiolle tarkoituksenaan hyödyntää sen yhteystiedonantoa. Tässä yhteydessä on ilmeistä, että riidanalaisen päätöksen kumoavan tuomion tehokkaan vaikutuksen säilyttämiseksi hakijoille tulee jättää mahdollisuus välttää se, että komissio julkaisee laittomasti riidanalaiset tiedot. Jos nyt käsiteltävä välitoimihakemus hylättäisiin, kumoava tuomio jäisi illusoriseksi ja ilman tehokasta vaikutusta, koska hylkäämisen seurauksena komission sallittaisiin julkaista välittömästi kyseessä olevat tiedot ja siten de facto vaikutettaisiin tulevaan pääasiassa annettavaan ratkaisuun eli kumoamiskanteen hylkäämiseen.
- 28 Näitä toteamuksia ei voida kumota sillä seikalla, että edes riidanalaisten tietojen tosiasiallinen julkaiseminen tuskin johtaisi siihen, että hakijoiden oikeussuojan tarve riidanalaisen päätöksen kumoamisen osalta päättyisi. Tämä johtuu muun muassa siitä, että muunlaisen tulkinnan myötä kanteen tutkittavaksi ottaminen riippuisi siitä, julkaiseeko komissio mainitut tiedot vai ei, ja komission olisi mahdollista välttää tuomioistuinvalvonta siten, että se aiheuttaisi peruuttamattoman tilanteen julkaisemalla tiedot, vaikka se olisi lainvastaista (ks. vastaavasti asia T-474/04, Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse v. komissio, tuomio 12.10.2007, Kok., s. II-4225, 39–41 kohta). Pääasian oikeudenkäyntiä varten muodollisesti säilytetty oikeussuojan tarve ei kuitenkaan estä sitä, että kyseessä olevien tietojen julkaisemisen jälkeen annettusta kumoavasta tuomiosta ei olisi hakijoille mitään käytännön hyötyä.
- 29 Näin ollen välitoimihakemuksen hylkäämistä koskevan komission intressin on väistyttävä hakijoiden intressin tieltä, varsinkin kun vaadittujen välitoimien myöntäminen vain pitäisi rajoitetun ajan yllä useiden vuosien ajan vallinnutta tilannetta (ks. vastaavasti em. asia RTE ym. v. komissio, määräyksen 15 kohta ja asia T-341/12 R, Evonik Degussa v. komissio, määräys 16.11.2012, 24 kohta).
- 30 Hakijoiden intressiä on suojeltava kiireellisesti, koska ne saattavat kärsiä vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, mikäli niiden tekemä välitoimihakemus hylätään. Tässä yhteydessä hakijat väittävät lähinnä, että yksityiskohtaisemman version julkaiseminen vuoden 2006 päätöksestä johtaisi tilanteeseen, joka ei enää olisi kumottavissa. Riidanalaisen päätöksen kumoaminen SEUT 339 artiklassa suojellun salassapitovelvollisuuden rikkomisen perusteella sen jälkeen, kun luottamukselliset tiedot on julkaistu, ei poistaisi julkaisemisen vaikutuksia. Näin ollen hakijoiden oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan jäisi vain tyhjäksi kuoreksi, mikäli riidanalaisia tietoja annettaisiin ennen pääasian ratkaisua.
- 31 Tässä yhteydessä on todettava, että jos pääasian oikeudenkäynnissä osoittautuisi, että komission suunnittelema julkaiseminen koskee luottamuksellisia tietoja, joiden julkaiseminen on SEUT 339 artiklan nojalla ristiriidassa salassapitovelvollisuuden kanssa, hakijat voisivat mainittua julkaisemista vastustaakseen vedota tähän heille perusoikeuden antavaan säännökseen.

- 32 Kuten yhteisöjen tuomioistuin Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytäntöön viitaten totesi asiassa C-450/06, Varec, 14.2.2008 antamassaan tuomiossa (Kok., s. I-581, 47 ja 48 kohta), tiettyjen luottamuksellisiksi määriteltyjen tietojen julkaisemisen kieltäminen voi olla tarpeen yrityksen perusoikeuksiin kuuluvan yksityiselämän suojan turvaamiseksi, joka on vahvistettu Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (jäljempänä Euroopan ihmisoikeussopimus) 8 artiklassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan (EUVL 2010 C 83, s. 389; jäljempänä perusoikeuskirja) 7 artiklassa, sillä täsmennyksellä, että yksityiselämän käsitettä ei pidä tulkita siten, että siitä suljettaisiin pois oikeushenkilöiden liiketoiminta. Toisaalta saman tuomion mukaan kyseessä ollut yritys olisi voinut kärsiä ”huomattavan vakavaa vahinkoa” tiettyjen tietojen epäasianmukaisesta luovuttamisesta (ks. vastaavasti em. asia Varec, tuomion 54 kohta).
- 33 Koska komissio voisi käsiteltävänä olevan välitoimihakemuksen hylkäämisen jälkeen välittömästi julkaista riidanalaiset tiedot, vaarana olisi, että hakijoiden oikeus SEUT 339 artiklassa, Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklassa ja perusoikeuskirjan 7 artiklassa vahvistettuun liikesalaisuuksien suojaan menettäisi peruuttamattomasti kaiken merkityksensä mainittujen tietojen osalta. Samalla hakijoiden oikeus Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklassa ja perusoikeuskirjan 47 artiklassa vahvistettuun tehokasta oikeussuojaa koskevaan perusoikeuteen saattaisi vaarantua, jos komissio saisi julkaista kyseessä olevat tiedot ennen kuin unionin yleinen tuomioistuin on ratkaissut kanteen. Koska siis hakijoiden perusoikeuksia saatetaan vakavasti ja korjaamattomasti loukata ja jollei *fumus boni juris* -edellytyksen tutkimisesta muuta johdu (ks. viimeksi mainitun edellytyksen ja kiireellisyyteen liittyvän edellytyksen läheisestä yhteydestä yhdistetyt asiat T-54/08 R, T-87/08 R, T-88/08 R ja T-91/08 R–T-93/08 R, Kypros v. komissio, määräys 8.4.2008, 56 ja 57 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa), on aihetta myöntää kiireellisesti haetut välitoimet (ks. myös em. asia *Evonik Degussa v. komissio*, määräyksen 26–28 kohta).

Fumus boni juris

- 34 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan *fumus boni juris* -edellytys täyttyy, jos ainakin jokin välitoimien hakijan kanneperusteista vaikuttaa ilmeisen merkitykselliseltä eikä se ole ainakaan vailla painavia syitä eli siitä ilmenee, että kysymyksessä on hankalia oikeudellisia ongelmia, joiden ratkaisu ei ole ilmeinen ja jotka siis ansaitsevat perusteellisen tarkastelun, jota välitoimista päättävä tuomari ei voi suorittaa vaan joka on tehtävä pääasian menettelyssä, tai jos osapuolten välinen näkemystenvaihto osoittaa kyseessä olevan merkittävän oikeudellisen ongelman, jonka ratkaisu ei ole suoralta kädeltä selvä (asia T-52/12 R, *Kreikka v. komissio*, määräys 19.9.2012, 13 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; ks. vastaavasti myös asia C-39/03 P-R, *komissio v. Artegoda ym.*, määräys 8.5.2003, Kok., s. I-4485, 40 kohta).
- 35 Käsiteltävässä asiassa hakijat muistuttavat, että vuoden 2006 päätöksen ei-luottamuksellinen versio, sellaisena kuin se julkaistiin vuonna 2007, syntyi pitkäkestoisessa menettelyssä, jossa komissio otti huomioon yhtäältä sekä salassapitovelvollisuuden että yhteistyötiedonantoa hyödyntäneiden yritysten luottamuksensuojan ja toisaalta avoimuutta koskevan yleisen edun, ja väittävät, että komissio rikkoi SEUT 339 artiklassa, asetuksen N:o 1/2003 30 artiklassa ja [SEUT 101 ja SEUT 102] artiklan mukaisten komission menettelyjen kulusta 7.4.2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 773/2004 (EUVL L 123, s. 18) 16 artiklassa säädettyä salassapitovelvollisuutta julkaistessaan vuoden 2006 päätöksestä yksityiskohtaisemman version, johon sisältyi yhteistyötiedonannon nojalla annettuja tietoja.
- 36 Asiassa 145/83, *Adams vastaan komissio*, 7.11.1985 annettuun tuomioon (Kok., s. 3539, Kok. Ep. VIII, s. 341, 34 kohta) viitaten hakijat esittävät, että SEUT 339 artiklan mukainen liikesalaisuuksien suoja kattaa tiedot, jotka yritykset ovat toimittaneet vapaaehtoisesti ja joihin on liittynyt yhteistyötiedonantoon perustuva luottamuksellisuutta koskeva pyyntö. Edellä mainitussa asiassa *Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse vastaan komissio* annetussa tuomiossa (64 ja 66 kohta) täsmennettiin hakijoiden mukaan, että yhteistyötiedonannon nojalla näitä tietoja tuli suojata

liikesalaisuuksina. Komissio itse on useiden asioiden yhteydessä suositellut tällaisten tietojen luottamuksellista käsittelyä. Komissio on siten myöntänyt, että vapautus- ja lievennyshakemuksista peräisin olevien tietojen julkaiseminen on omiaan aiheuttamaan vakavaa haittaa tällaisten hakemusten tekijöille, koska se asettaisi heidät merkittävästi epäedullisempaan asemaan menettelyissä, joissa heiltä vaadittaisiin vahingonkorvauksia, ja korostanut unionin yleisessä tuomioistuimessa (asia T-437/08, CDC Hydrogene Peroxide v. komissio, tuomio 15.12.2011, Kok., s. II-8251, 57 kohta) ja unionin tuomioistuimessa (asia C-404/10 P, komissio v. Éditions Odile Jacob, tuomio 28.6.2012, 115 kohta), että intressiä siihen, ettei näitä tietoja julkaista, tulee suojata, koska se on vapautus- ja lievennysohjelman ja kartellien vastaisen politiikan toteutumisen kannalta olennaista.

- 37 Hakijat arvostelevat komissiota vielä siitä, että se on rikkonut yhteistyötiedonantoon, jonka 29, 32 ja 33 kohdassa taataan vapautus- ja lievennyshakemusten yhteydessä toimitettujen tietojen kuuluvan salassapitovelvollisuuden piiriin ja yritysten voivan tältä osin vedota luottamuksensuojaan. Koska tiedonanto sitoo komissiota, päätös julkaista yksityiskohtaisempi versio vuoden 2006 päätöksestä ja siten luovuttaa vapautus- ja lievennyshakemuksesta peräisin olevia tietoja rikkoo yhteistyötiedonannon antamaa suojaa.
- 38 Hakijoiden mukaan vuoden 2006 päätös, sellaisena kuin se julkaistiin syyskuussa 2007, palveli jo tavoitetta tiedottaa yleisölle komission toiminnan perusteista. Näin ollen suunniteltuun yksityiskohtaisempaan julkaisemiseen ei liity ”olennaista hyötyä tai perustetta”, joka voisi mennä hakijoiden vuonna 2007 julkaistun version lopullisuutta tai vapautus- ja lievennyshakemuksesta peräisin olevien tietojen luottamuksellista käsittelyä koskevien yksilöllisten perusteltujen odotusten edelle. Yksityiskohtaisemman version julkaiseminen yli neljä vuotta ensimmäisen julkaisemisen jälkeen loukkaa myös oikeusvarmuuden periaatetta. Jos komissio tahtoo muuttaa aikaisempaa käytäntöään, jossa suojataan vapautus- ja lievennyshakemuksista peräisin olevien tietojen luottamuksellista käsittelyä, sen tulisi tehdä niin tulevien hakemusten osalta eikä taannehtivasti nyt käsiteltävänä olevan kaltaisessa tapauksessa, jossa kyseessä oleva päätös on jo julkaistu yli neljä vuotta sitten.
- 39 Komissio vastaa, että avoimuuteen liittyvistä syistä riidanalaista julkaisemista koskeva päätös oli tehty jo komission 28.11.2011 päivätyssä kirjeessä (ks. edellä 5 kohta). Mikäli hakijat olisivat pitäneet tätä päätöstä lainvastaisena, niiden olisi pitänyt nostaa sitä koskeva kumoamiskanne SEUT 263 artiklan kuudennen kohdan mukaisessa määräajassa. Hakijat jättivät sen kuitenkin tekemättä. Joka tapauksessa *fumus boni juris* -edellytys on jäänyt täyttymättä, koska mikään konkreettinen seikka ei ensi arvioilta osoita hakijoiden nostaman kumoamiskanteen olevan perusteltu.
- 40 Komissio viittaa erityisesti asiassa T-198/03, Bank Austria Creditanstalt vastaan komissio, 30.5.2006 annettuun tuomioon (Kok., s. II-1429, 78 kohta) ja edellä mainitussa asiassa Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse vastaan komissio annettuun tuomioon (72 kohta) ja toteaa, että hakijat olisivat helposti voineet saada selville, että asetuksen N:o 1/2003 30 artiklan ja kyseistä säännöstä koskevan vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti komissio saa kilpailun alalla lähtökohtaisesti julkaista lopullisen päätöksen koko sisällön. Siten nyt esillä olevassa asiassa ei ole loukattu hakijoiden liikesalaisuuksien suojaa, yhteistyötiedonantoa eikä oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita. Kiistanalaisten tietojen julkaiseminen ei voi aiheuttaa hakijoille vakavaa vahinkoa, koska heidän väitetty heikompi asemansa menettelyissä, joissa heiltä suunnitellun julkaisemisen seurauksena vaadittaisiin vahingonkorvauksia, olisi oikeutettu seuraus heidän kilpailusääntöjä rikkovasta toiminnastaan. Lisäksi ei ole mitään erityistä tarvetta suojata hakijoiden intressiä pitää salassa yksityiskohdat heidät osallistumisestaan lainvastaiseen toimintaan, kun otetaan huomioon yleisön intressi saada mahdollisimman laajalti tietoa komission toiminnan perusteluista sekä niiden henkilöiden, jolle kilpailusääntöjen rikkominen on aiheuttanut vahinkoa, intressi saada tietää tällaisen käyttäytymisen yksityiskohdat, jotta ne voivat tarpeen vaatiessa esittää vaatimuksensa niitä yrityksiä kohtaan, jolle on määrätty seuraamuksia.

- 41 Komissio täydentää, että edes sellaiset tiedot, jotka ovat olleet luottamuksellisia mutta jotka ovat vähintään viisi vuotta vanhoja ja joita on tämän vuoksi pidettävä vanhentuneina, eivät ole enää luottamuksellisia, ellei niiden toimittaja poikkeuksellisesti osoita, että huolimatta niiden iästä nämä tiedot ovat yhä merkityksellisiä sen tai kolmannen osapuolen kaupalliselle asemalle. Kaikki riidanalaiset tiedot ovat yli viisi vuotta vanhoja. Vaikka ne olisivat olleet luottamuksellisia silloin, kun ne annettiin, niitä on nyt pidettävä vanhentuneina, koska hakijat eivät ole osoittaneet, että huolimatta niiden iästä nämä tiedot olisivat yhä merkityksellisiä sen tai kolmannen osapuolen kaupalliselle asemalle.
- 42 Komission mukaan edellä mainituissa asioissa Adams vastaan komissio ja Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse vastaan komissio annetuissa tuomioissa ei vahvisteta sitä, että yhteistyötiedonannossa määrättäisiin, että vapautus- ja lievennyslakemuksesta peräisin olevat tiedot olisi salassapitovelvollisuuden nojalla suojattava. Yhteistyötiedonannon 32 ja 33 kohta koskevat ainoastaan asiakirjojen ja kirjallisten selvitysten ilmaisemista. Sitä vastoin näihin asiakirjoihin sisältyviä tietoja ei yleisesti ole suojattu paljastumiselta. Komissio myöntää vastustaneensa aiemmin tietyissä yksittäistapauksissa sakoista vapauttamista tai sakkojen lieventämistä hakeneiden yritysten toimittamien tiettyjen ”asiakirjojen” ilmaisemista, kun näihin asiakirjoihin pääsy toisessa maassa tai toisella lainkäyttöalueella taikka asetuksen N:o 1049/2001 nojalla olisi voinut saattaa kyseenalaiseksi asetuksessa N:o 1/2003 säädetyt rajoitukset mahdollisuuteen tutustua asiakirja-aineistoon, mutta toteaa, ettei se sitä vastoin ole koskaan vakuuttanut, että se pidättäytyisi ilmaisemasta näiden asiakirjojen sisältämiä ”tietoja”.
- 43 Lopuksi komissio muistuttaa, että yhteistyötiedonannon 32 kohdassa suojataan sakoista vapauttamiseen tai sakkojen lieventämiseen liittyviä asiakirjoja ainoastaan ”tarkastus- ja tutkintatoimien tarkoitusten” osalta eikä sakoista vapauttamista tai sakkojen lieventämistä hakeneiden yritysten yksityisen intressin osalta ja että yhteistyötiedonannon 32 kohta saa aikaan perustellun luottamuksen sakoista vapauttamista tai sakkojen lieventämistä hakeneiden yritysten keskuudessa ainoastaan siltä osin kuin niillä tietyin edellytyksin on oikeus sakkojen määräämättä jättämiseen tai lieventämiseen kartelleja koskevissa asioissa. Säilyttääkseen vapautus- ja lievennysohjelman vetovoimaisena komissio voi yksittäistapauksessa katsoa tarpeelliseksi asettaa sakoista vapauttamista tai sakkojen lieventämistä hakeneet yritykset yhdenvertaiseen asemaan muiden lainrikkokojen kanssa siten, että se ei anna saataville sakoista vapauttamista tai sakkojen lieventämistä varten tehtyjä ilmoituksia, joissa myönnetään kartellin toimintaan osallistuminen. Sitä vastoin sakoista vapauttamista tai sakkojen lieventämistä hakeneita yrityksiä ei tule suosia muihin kartellin jäseniin nähden pitämällä salassa osaa kilpailusääntöjen rikkomista merkitsevistä toiminnoista, koska tällainen salassa pitäminen asettaisi kohtuuttoman epäedulliseen asemaan ne kolmannet, joilla on oikeutettu intressi vaatia korvausta kartellin johdosta kärsimästään vahingosta. Tällaisten kartellin toimintaan osallistumisesta tehtyjen ilmoitusten julkistaminen kuuluu SEUT 101 artiklan soveltamisen yhteyteen. Yksityisten mahdollisuus vedota siihen kansallisissa tuomioistuimissa, mikä tulisi tämän julkistamisen myötä helpommaksi, on yksi niistä peruspilareista, joilla voidaan varmistaa kilpailuoikeuden tehokkaan vaikutuksen toteutuminen.
- 44 Tältä osin välitoimista päättävä tuomari toteaa ensinnäkin, että viittaamalla 28.11.2011 päivätyn kirjeen väitettyyn päätösluonteisuuteen komissio pyrkii joko kiistämään kumoamiskanteen, johon välitoimihakemus liittyy, tutkittavaksi ottamisen edellytysten olemassaolon fumus boni juris -edellytyksen osalta (väittämällä, että riidanalaisessa päätöksessä ainoastaan vahvistettiin lopulliseksi tullut 28.11.2011 tehty päätös) tai väittämään, että hakijat ovat menettäneet oikeutensa vedota komissiolle yhteistyötiedonannon mukaisesti toimittamiensa tietojen luottamuksellisuuteen. Joka tapauksessa komission perustelut on ensi arviolta hylättävä. Komissio ei 15.3.2012 päivätyskirjeessään (ks. edellä 6 kohta) vedonnut sellaiseen päätökseen lopullisuuteen, jolla hakijoiden luottamuksellisuutta koskeva hakemus olisi hylätty 28.11.2011, vaan päinvastoin kehotti saattamaan asian kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan tutkittavaksi siinä tapauksessa, että hakijat pysyisivät kyseisessä vaatimuksessaan. Lisäksi 31.5.2012 lähetetyssä sähköpostiviestissään komissio nimenomaisesti vahvisti, että riidanalainen päätös oli sen lopullinen kanta käsiteltävään asiaan.

- 45 Mikään ei siten estä tutkimasta kokonaisuudessaan *fumus boni juris* -edellytyksen täyttymistä hakijoiden nostaman kumoamiskanteen osalta.
- 46 Niin kuin intressivertailun yhteydessä jo todettiin, pääasiassa myöhemmin annettavassa tuomiossa on otettava kantaa lähinnä siihen, loukataanko riidanalaisella päätöksellä hakijoiden oikeutta SEUT 339 artiklassa, Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklassa ja perusoikeuskirjan 7 artiklassa vahvistettuun liikesalaisuuksien suojaan siksi, että komission suunnittelema julkaisu sisältää tietoja, joita hakijat olivat antaneet sille yhteistyötiedonannon perusteella ja jotka näin ollen ovat alkuperänsä ja luonteensa vuoksi luottamuksellisia tietoja, joita on suojattava julkaisemiselta.
- 47 Toisin kuin komissio näyttää väittävän, oikeuskäytännön perusteella ei ole helppo vastata tähän kysymykseen, joka päinvastoin vaatii yksityiskohtaista tutkimista päämenettelyn yhteydessä, etenkin kun ongelmia, jotka liittyvät luottamuksellisuuden myöntämiseen vapautus- ja lievennyslakemuksille (jäljempänä sakoista vapauttamiseen tai sakkojen lieventämiseen liittyvät ongelmat) ei ole nimenomaisesti käsitelty asetuksessa N:o 1/2003 eikä asetuksessa N:o 1049/2001.
- 48 Mikään niistä tuomioista, jotka osapuolet erityisesti ovat tuoneet esille – edellä mainitut tuomiot asiassa *Bank Austria Creditanstalt* vastaan komissio, asiassa *Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse* vastaan komissio, asiassa komissio vastaan *Éditions Odile Jacob* ja asiassa *Adams* vastaan komissio – ei koske sakoista vapauttamiseen tai sakkojen lieventämiseen liittyviä ongelmia. Asiassa T-344/08, *EnBW Energie Baden-Württemberg* vastaan komissio, 22.5.2012 annettusta tuomiosta (8 ja 148 kohta), jonka mukaan kartellin johdosta vahinkoa kärsineiltä henkilöiltä ei tule asetuksen N:o 1049/2001 mukaisesti evätä oikeutta tutustua vapautus- ja lievennyspyynnön yhteydessä toimitettuihin tietoihin, koska kartelliin osallistuneen yhtiön vahingonkorvauskanteiden välttämistä koskeva etu ei muodosta suojattavaa etua, on riittävää huomauttaa, että kyseinen tuomio ei vielä ole tullut lopulliseksi, koska komission tekemä valitus on yhä vireillä unionin tuomioistuimessa (asia C-365/12 P).
- 49 Asiassa C-360/09, *Pfleiderer*, 14.6.2011 annettussa tuomiossa (Kok., s. I-5161, 30 kohta), jossa oli kyse kartellin johdosta vahinkoa kärsineen henkilön yleisestä oikeudesta tutustua vapautus- ja lievennyslakemuksen yhteydessä toimitettuihin kansallisilla kilpailuviranomaisilla oleviin tietoihin, unionin tuomioistuin tyytyi toteamaan, että kansallisen tuomioistuimen on huolehdittava niiden intressien vertailemisesta, jotka oikeuttavat vapautus- ja lievennyslakemuksen tekijän vapaaehtoisesti toimittamien tietojen antamisen tai niiden suojelemisen, kun taas 16.12.2010 annettussa kyseistä tuomiota koskevassa ratkaisuehdotuksessa julkisasiamies Mazák lähtökohtaisesti vastusti tutustumisoikeuden myöntämistä vapautus- ja lievennyslakemuksen tekijöiden vapaaehtoisesti toimittamiin lausumiin tai niihin liittyviin asiakirjoihin, joissa nämä tunnustavat osallistuneensa SEUT 101 artiklan rikkomiseen.
- 50 Näin ollen oikeuskysymyksestä, joka on päämenettelyn yhteydessä ratkaistava, ei ole vielä unionin tuomioistuinten lopullista ratkaisua. Siihen on vastattava tulkiten kaikkia asiaankuuluvia säännöksiä, joihin yhteistyötiedonantokin kuuluu. Toisin kuin komissio väittää, myös asetusta N:o 1049/2001 koskevalle oikeuskäytännölle tulisi antaa tältä osin merkitystä, etenkin kun komissio itse viittaa kyseiseen asetukseen yhteistyötiedonannon 32 kohdassa ja 28.11.2011 päivätyssä kirjeessään (ks. edellä 5 kohta). Päämenettelyn yhteydessä on vähintäänkin selvítettävä, käykö yhtäältä asetusta N:o 1/2003 ja toisaalta asetusta N:o 1049/2001 koskevasta oikeuskäytännöstä ilmi mahdollisia eriävyyksiä sakoista vapauttamiseen tai sakkojen lieventämiseen liittyvien ongelmien arvioimisessa, ja jos käy, miten nämä eriävyydet voidaan ratkaista.
- 51 Päämenettelyn yhteydessä tulee myös tutkia ne väitteet, joiden mukaan hakijoiden intressi pitää salassa tietoja, joita he vapautus- ja lievennyslakemuksen tekijöinä ovat toimittaneet, ei muodosta suojattavaa etua siksi, että komission vapautus- ja lievennysohjelma on riittävä kannuste tarjotessaan mahdollisuuden sakkojen alentamiseen, joten komissio ei näe mitään tarvetta suosia vapautus- ja lievennyslakemuksen tekijöitä enempää. Voi olla, että näin väitettäessä ei oteta huomioon vapautus- ja

lievennyshakemuksen tekijän kantamaa riskiä siitä, että se ei tunnustuksistaan ja itseään vastaan toimittamistaan tiedoista huolimatta onnistu saamaan sakkojen määrään merkittävää alennusta siinä tapauksessa, että kartellin muut jäsenet ovat toimittaneet tietoja komissiolle ennen sitä.

- 52 Tässä yhteydessä on nyt käsiteltävässä asiassa syytä ottaa huomioon asiassa C-67/91, Asociación Española de Banca Privada ym., 16.7.1992 annettu tuomio (Kok., s. I-4785, Kok. Ep. XIII, s. I-87, 52 ja 53 kohta), jonka mukaan sellaisen yrityksen, joka on ilmoittanut osallistumisestaan kartelliin, sakkojen lieventämisestä saama etu on vastine sille riskille, joka yritykselle aiheutuu siitä, että se itse tuo kartellin komission tietoon, nimittäin sille riskille, että haettuun sakkojen lieventämiseen ei suostuta ja että yritykselle määrätään sakkoa sen ennen ilmoitusta suorittamista toimista. Samassa tuomiossa on katsottu, että jos jäsenvaltiot voisivat käyttää ilmoituksissa esitettyjä tietoja todisteina perustellakseen kansallisia seuraamuksia, tämä vähentäisi olennaisesti ilmoituksen antaville yrityksille myönnetyn edun vaikutusta. Tuomiossa on tästä päätelty, että kyseisten tietojen käyttäminen on kielletty.
- 53 Siltä osin kuin komissio väittää kiistanalaisten tietojen olevan poikkeuksetta yli viisi vuotta vanhoja ja näin ollen menettäneen joka tapauksessa luottamuksellisen luonteensa, komissio voi todella vedota väliintulijalle työjärjestyksen 116 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitettavien asiakirjojen luottamuksellista käsittelyä koskevaan oikeuskäytäntöön. Tämän oikeuskäytännön mukaan yrityksiä koskevia tietoja, jotka ovat olleet salaisia tai luottamuksellisia mutta jotka ovat vähintään viisi vuotta vanhoja, on yleensä pidettävä vanhentuneina (ks. vastaavasti asia T-383/03, Hynix Semiconductor v. komissio, määräys 22.2.2005, Kok., s. II-621, 60 kohta ja asia T-108/07, Spira v. komissio, määräys 8.5.2012, 65 kohta), koska niillä ei ole enää kaupallista merkitystä. Päämenettelyn yhteydessä on kuitenkin tutkittava, voidaanko tällaista arviota, joka näyttää koskevan nimenomaan kilpailutilanteessa olevia oikeudenkäynnin asianosaisyrityksiä, soveltaa esillä olevaan tapaukseen, jossa on kyse sellaisten kilpailuoikeuden rikkomiseen liittyvien yksityiskohtaisten tietojen julkaisemisesta, jotka, vaikka ovatkin vanhoja, saattaisivat olla tärkeitä kartellin johdosta vahinkoa kärsineille henkilöille siksi, että ne voivat tehdä vahingon määrän määrittämiseksi ja syy-yhteyden osoittamiseksi tarpeellisten tosiseikkojen kuvaamisen helpommaksi hakijoita vastaan ajettavien vahingonkorvauskanteiden yhteydessä.
- 54 Päämenettelyn yhteydessä on tärkeää selvittää myös, ovatko hakijat maaliskuussa 2003, toimitettuaan kyseessä olevat tiedot yhteistyötiedonannon puitteissa komissiolle, voineet luottaa siihen, että näitä tietoja suojattaisiin luonteeltaan luottamuksellisina pysyvästi julkaisemiselta. Siinä yhteydessä voidaan ensinnäkin katsoa, että komission sen hetkinen kanta sakoista vapauttamiseen tai sakkojen lieventämiseen liittyviin ongelmiin vastasi pääosin sen edellä mainitussa asiassa CDC Hydrogene Peroxide vastaan komissio esittämää seuraavanlaista kantaa (tuomion 31 kohta): vahingonkorvauskanteen nostamisen riski merkitsee vakavaa haittaa, josta voi tulevaisuudessa olla seurauksena se, etteivät kartelliin osallistuvat yritykset enää tee yhteistyötä, minkä vuoksi ei pitäisi hyväksyä sitä, että asiakirjoihin tutustumista koskeva pyyntö, joka perustuu yksinomaan yksityisoikeudellisiin etuihin, vahingoittaisi niiden yritysten liikesalaisuuksien suojaa, jotka tekevät komission kanssa yhteistyötä kartelleja koskevan menettelyn yhteydessä. Edellä mainitussa asiassa EnBW Energie Baden-Württemberg vastaan komissio (tuomion 70 kohta) komissio ulotti tämän kannan koskemaan asetuksen N:o 1/2003 soveltamismenettelyjä siten, että kartellin jäsenillä, jotka vapaaehtoisesti ilmaisevat sille tietoja, on laillinen oikeus odottaa, ettei komissio ilmaise kyseessä olevia asiakirjoja ja että niitä käytetään ainoastaan kilpailumenettelyn tarpeisiin, mukaan lukien unionin tuomioistuinten harjoittaman valvonnan yhteydessä. Lisäksi on kiistatonta, että komissio vielä viime vuonna vastaavin perustein vastusti jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden tuomioistuinten tekemiä samankaltaisia hakemuksia, jotka koskivat oikeutta tutustua asiakirjoihin.
- 55 Pääasiasta päättävän tuomioistuimen on tutkittava, olivatko hakijat voineet maaliskuussa 2003 katsoa, että tämä vapautus- ja lievennyshakemusten yhteydessä toimitettujen tietojen suojelemista koskeva komission vahvasti puoltama kanta vaikuttaisi myös yhteistyötiedonannon 32 kohdan tulkintaan. Kyseisen säännöksen sanamuodon mukaan komissio pidättäytyy asetuksen N:o 1049/2001 nojalla ”tämän tiedonannon perusteella saatujen asiakirjojen sisältämien tietojen” julkaisemisesta. Kun otetaan

huomioon sekä perusoikeus liikesalaisuuksien suojaan että luottamuksensuojan periaate, saattaisi vaikuttaa kaavamaiselta rajoittaa tämä suoja koskemaan ainoastaan asetuksessa N:o 1049/2001 mainittuja ”asiakirjoja”, kun tällaisen suojelun tarkoitus kattaisi yhtä lailla ja myös kilpailuoikeuden alalla tällaisista asiakirjoista peräisin olevien tietojen julkistamisen kokonaisuudessaan ja katkelmina. Lopuksi on tältä osin tutkittava, onko komission käsiteltävänä olevassa asiassa puoltama kanta, jonka mukaan kartellioikeuden täytäntöönpano vahingonkorvauskanteilla olisi yhteistyötiedonannon 33 kohdassa tarkoitettulla tavalla osa kilpailuoikeuden rikkomisen seuraamuksia, yhteensopiva sen edellä mainituissa asioissa EnBW Energie Baden-Württemberg vastaan komissio ja CDC Hydrogene Peroxide vastaan komissio puoltaman kannan kanssa.

- 56 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että käsiteltävässä asiassa on esillä monimutkaisia oikeudellisia kysymyksiä, jotka eivät ensi arviolta ole merkityksettömiä vaan joita on tutkittava perusteellisesti päämenettelyn yhteydessä. Näin ollen on katsottava, että *fumus boni juris* -edellytys täyttyy (ks. myös em. asia *Evonik Degussa v. komissio*, määräyksen 38–50 kohta).
- 57 Tästä seuraa, että koska kaikki edellytykset täyttyvät, välitoimihakemus, jossa vaaditaan kieltämään komissiota julkaisemasta riidanalaisia tietoja, on hyväksyttävä.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

- 1) **24.5.2012 annetun komission päätöksen K(2012) 3533 lopullinen, jolla hylättiin luottamuksellista käsittelyä koskeva pyyntö, jonka Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB ja Eka Chemicals AB tekivät kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan tehtävästä ja toimivaltuuksista tietyissä kilpailuasioita koskevissa menettelyissä 13.10.2011 annetun Euroopan komission puheenjohtajan päätöksen 2011/695/EU 8 artiklan nojalla (asia COMP/F/C.38.620 – Vetyperoksidi ja perboraatti), täytäntöönpanoa lykätään.**
- 2) **Komissiota kielletään julkaisemasta [EY] 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä seuraavia yrityksiä vastaan: Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB, EKA Chemicals AB, Degussa AG, Edison SpA, FMC Corporation, FMC Foret S.A., Kemira OYJ, L’Air Liquide SA, Chemoxal SA, Snia SpA, Caffaro Srl, Solvay SA/NV, Solvay Solexis SpA, Total SA, Elf Aquitaine SA ja Arkema SA 3.5.2006 tehdystä komission päätöksestä (Asia COMP/F/C.38.620 – Vetyperoksidi ja perboraatti) versiota, joka olisi Akzo Nobelia, Akzo Nobel Chemicals Holdingia ja Eka Chemicalsia koskevilta osiltaan yksityiskohtaisempi kuin päätöksestä syyskuussa 2007 komission verkkosivuilla julkaistu versio.**
- 3) **Välitoimihakemus hylätään muilta osin.**
- 4) **Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.**

Annettiin Luxemburgissa 16 päivänä marraskuuta 2012.

E. Coulon
kirjaaja

M. Jaeger
presidentti